

La Humanitat

any II : Núm. 303
Barcelona, dissabte, 29 d'octubre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

CANDIDATURA D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

El Comitè Executiu Central d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb les Federacions de Barcelona-circumscripció i Girona, i després de les avant-votacions verificades, fa públiques les candidatures següents per a les eleccions a diputats del primer Parlament de la Generalitat de Catalunya:

Per Barcelona-circumscripció

COMPANYS
ARMENDARES
ARMENGOL
BILBENY
BRU
COMES
FONTBERNAT
MESTRES
MORA
RIERA I PUNTI
SELVAS
RIERA
SELLES

Per Barcelona-ciutat

MACIA
BARRERA
BATTISTINI
CASANELLES
COLLDEFORNS
DENCAS
GUINART
LLUHI I VALLESCA
PI I SUNYER
PUIG I FERRETER
RIBAS SOBERANO
ROSSELL I VILA
SERRA HUNTER
SOLER I BRU
SOLER I PLA
TARRADELLES
TAULER

Per la circumscripció de Girona

ARNAU
BLASI
CASADEMUN
CASANOVES
CEREZO
DALMAU
DOT
FABREGAS
IRLA
VANCELLS
XIRAU

La Unió Socialista de Catalunya ha designat, per a anar en la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya, per Barcelona-ciutat, els senyors Estanislau Ruiz i Joan Fronçosa, i per Barcelona-circumscripció, els senyors Manuel Serra i Moret i Joan Comorera.

Dintre de pocs dies serà feta pública la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya.

publicana de Catalunya per a les circumscripcions de Tarragona i Lleida. Tot seguit, el cap de l'Esquerra, senyor Francesc Macià, farà públic un manifest adreçat al poble català.

Alguns estimats conyeres han publicat aquesta candidatura suposant que els senyors Riera i Selles han estat designats per la Unió de Rabassaires.

La Secretaria de l'Esquerra ens diu

que això és una confusió periodística produïda per la significació d'aquests dos noms a la Unió de Rabassaires. Però que han estat designats per l'Esquerra amb els mateixos procediments democràtics seguits pels altres candidats i, com a antics militants, somesos a la disciplina política de l'Esquerra, deixant de banda l'organització social a la qual puguin pertànyer.

Les eleccions als Estats Units

En una enquesta de la «Literari Digest», Roosevelt porta mig milió de vots d'avantatge

Nova York. — L'enquesta que ve portant a cap la revista «Literary Digest» com elecció anticipada per a posar l'estat d'opinió del país amb vistes a les properes eleccions presidencials ofereix ja un total de 2 milions 933.600 respostes.

D'aquestes respostes, 1.649.237 són favorables al candidat demòcrata Roosevelt, o sigui el 56,19 per 100, i 1.095.724 per a Hoover, el 37,33 per 100.

El candidat demòcrata porta avantatge en quaranta-un estats. Pel contrari, Hoover assoleix majoria de vots als estats de Maine, New Hampshire, Massachusetts, Rhode Island, Connecticut i Nova Jersey.

Posteriorment han estat escrutades altres tres-centes mil respostes arribades la present setmana, que no vénen a modificar en gran manera la situació, puix signifiquen una pèrdua o una ganància d'un 1 per cent, tant per a Hoover com per a Roosevelt.

El resultat per a l'Estat de Nova York és de 157.845 vots a favor d'Hoover, i 167.084 per a Roosevelt.

ROOSEVELT

MOTIUS ELECTORALS

«La Veu de Catalunya», publica una nota en la qual observa que un centre d'Esquerra, que presideix el senyor Bertran, circulava, el dia de l'avant-votació, una candidatura diferent a la que aquell diari anomena «candidatura oficial». En aquesta candidatura diu el repetit diari que hi anaven els senyors Companys, Ventós, i altres.

Hem d'observar en primer lloc, que el senyor Bertran, destacat militant d'Esquerra, no és, com aquell diari diu, secretari del senyor Companys, i que ni el senyor Companys, ni el senyor Ventós, ni cap altre dels més significats components de la candidatura al·ludida per a l'avant-votació l'havien autoritzat, ni l'aproven, com és clar pel fet que els altres centres on disposen d'influència no la van recolzar, i com ja no desconeixien els iniciadors de tal intent de candidatura.

Es clar, però, que tots els centres i entitats tenien perfecte dret a proposar i presentar a l'avant-votació els noms que creguessin convenientes.

Aquest comentari l'hem recollit avui de la secretaria del partit d'Esquerra i de persones de l'intimitat del senyor Companys.

La mateixa «Veu» publica un article del qual recollim els següents paràgrafs:

«Però en aquestes eleccions per al primer Parlament català, ens trobem amb una situació paradoxal. El manteniment de l'ordre i la funció d'exigir a tothom que es mogui dintre del més estricte respecte a la llei, corresponen encara als governadors civils de les «províncies». I a Catalunya, ara es dona el cas que el governador civil de Barcelona va en una candidatura de Lleida, que el governador civil de Girona va en una candidatura de Tarragona; que el governador civil de Tarragona va en una candidatura de Girona. Encara no sabem on anirà el governador de Lleida. Aquest sol fet que els governadors civils de Catalunya vagin en candidatura, encara que sigui en altres «províncies», els lleva llibertat i autoritat per a actuar imparcialment dintre de la seva jurisdicció, ja que els partits als quals pertanyen lluiten electoralment a tota la nostra terra.

Els governadors civils haurien de poder actuar sempre, però, sobretot durant el període electoral, amb plenitud d'autoritat i independència. I és evident que no tindran independència ni autoritat els governadors que siguin candidats. Un candidat ha d'ésser, necessàriament, un propagandista. Però un propagandista no pot ésser autoritat. Un propagandista no pot ésser alhora governador.»

No són aquestes les notícies que nosaltres tenim. No sabem dels altres governadors. Però se'ns ha dit que el senyor Noguera no va en candidatura.

A Tarragona ha despertat gran entusiasme la lluita electoral. Sembla que l'Esquerra va guanyant posicions sobre la candidatura radical-socialista.

A Lleida, el triomf de l'Esquerra ja es dona per descomptat.

Els especialistes reconeixen al doctor Albiñana

Las Batuecas, 29. — Per tal de reconèixer el doctor Albiñana arribà a Nuñomoral el metge de la Direcció de Seguretat, doctor Egido, acompanyat de l'especialista de Salamanca, doctor Vaquero, els quals someteren el senyor Albiñana a un detingut reconeixement.

Després d'un anàlisi de la sang se n'hi practicà un altre dels sucus gàstrics.

Governarà Lerroux?

UNA ENQUESTA D'«EL IMPARCIAL»

Madrid, 29. — «El Imparcial» diu que és indubtable el procés de descomposició dels partits governamentals republicans. Com conseqüència d'això l'opinió pública gira les seves mirades al senyor Lerroux i comença a parlar-se d'un possible gabinet presidit pel cap del partit radical.

Es fan càbales i calendaris i amb aquest motiu l'«Imparcial» diu que va a realitzar una enquesta sobre els següents temes:

Governarà Lerroux? En cas afirmatiu qui deu haver de col·laborar amb ell. En cas negatiu quins raons hi ha per a oposar-li el veí.

Ha estat dissolta l'Agrupació al Servei de la República

Madrid, 29. — Signat pels senyors Maranyon, Ortega i Gasset i Josep Pérez de Ayala s'ha publicat un manifest declarant dissolta l'Agrupació al Servei de la República.

UN PLET CURIOS PEREZ MADRIGAL I LAMAMIE DE CLAIRAC

Al saló de conferències, ja acabada la sessió, el senyor Pérez Madrigal conversa amb un grup de diputats i periodistes.

Motiu de la conversa és la demanda del senyor Madrigal al senyor Lamamié de Clairac perquè complint l'oferta solemnement feta al Congrés, li cedexi aquest any l'explotació de les seves finques.

— Demà — diu el senyor Madrigal — ha de tenir efecte l'acte de conciliació...

I ensenya la papereta del jutjat número 5.

— I el senyor Lamamié que hi diu amb això? Quin paper hi fa?

La conversa es generalitza:

— Lamamié està «negro». La seva família, a més, se li ha llançat a sobre. Tenen, per altra banda, el concepte, la temença que si aquest any cedexen les terres, ja mai més tornaran a recobrar-les.

— Jo rebo — diu Madrigal — gran quantitat de cartes i telegrams. Unes, són ofertes de treball; altres, consells; altres, felicitacions.

— Però, anirem al plet?

— Quin dubte hi cap! La demanda serà presentada pel senyor Sánchez Roman.

— De veritat?

— I tant de veritat! En sortir de la sessió, aquell dia jo em vaig atancar al senyor Lamamié i li vaig dir: «bé; doncs espero que em digueu quan i com he de prendre possessió de les terres». Però ell ho va prendre a broma. «Home — va respondre —, quines coses teneu! Això és una broma.» «De cap manera — li vaig replicar — jo sóc un home seriós i rebreu la citació del jutjat. De manera que ara ja hi som. Ara penso fer un viatge a Salamanca i veure les terres. Com que vull lliurar als qui treballen les terres tots els beneficis, jo rebo ofertes de societats agràries de la localitat.»

— I l'advocat de Lamamié, qui és?

— No ho sé. Crec que ha demanat a Ossorio i Gallardo, però no ha acceptat. En canvi, jo he rebut molts oferiments. Sembla que la qüestió jurídica està molt clara a favor meu.

A més, si sóc propietari temporalment, ingressaré a la minoria agrària.

— Com?

— Si, senyor. Sense desprendre'm del meu partit. La minoria agrària espera la defensa dels interessos agrícoles, veritat? Jo parlare en nom d'aquests interessos i del pensament novíssim de la propietat moderna, contra aquests senyors que dient-se agraris, fan de monàrquics.

A més, quan s'hagi celebrat l'acte de conciliació, si el senyor Lamamié no acideix o se'n desdita mentre preparem la demanda, el requeriré al Congrés per a desemascarar-lo. A veure si el que ha fet aquest senyor és una farsa!

(La conversa continua, entre acudits i rialles. Però el senyor Madrigal roman sempre seriós. Al tal Lamamié de Clairac li ha sortit un mal gra...)

Si Pérez Madrigal va a Salamanca, se li farà una gran rebuda.

COMENTARIS ELECTORALS

La «Unió Democràtica de Catalunya» ha publicat un manifest, autoritzant els seus afiliats perquè puguin integrar aquelles candidatures que no contradiguin l'ideari del partit.

Sospitem, davant d'això, que els afiliats a U. D. C. no figuraran en cap candidatura.

El regidor senyor Abel Velilla lluita, pel que es veu, per dos llocs: per Barcelona i Girona.

Quines ganes de complicar-se la vida!

Heu-vos ací alguns noms que, segons es diu, entraran a la candidatura de la Lliga per Barcelona-ciutat:

Lluís Duran i Ventosa.
Joan Ventosa i Cabell.
Domènec Joncadella.
Francesc A. Vendrell.
Lluís Bosch Labrús Armenteres.
J. B. Roca i Cavall.
Enric Mainés i Gaspar.
Codola i Gualdo.
Ferran Valls i Taverner.
Felip Solà de Cañizares.
«Mons parturientis...»

Hom dona per segur que, per Girona es presentaran les següents candidatures:

Esquerra Republicana de Catalunya.
Partit Catalanista Republicà.
Partit Radical.
Partit d'Esquerra Republicana extremista.
Partit Comunista.
Lliga Regionalista.
No més.

Per Berga, els regionalistes han acordat posar en candidatura el senyor Xavier Calderó.

Nosaltres creiem que el senyor Calderó no figurarà en candidatura.

per a revisió d'ideari, que compta amb una història catalaníssima i amb un estol d'homes preparats per a governar, se'ns ofereix avui com un instrument formidable per a deturar l'aventura insensata empresa a les corporacions amb els cabals del poble i per assolir la pacificació total dels esperits, que ha d'ésser base de la consolidació de la República. La Lliga ha fet una crida, en la qual nosaltres ens hem considerat compresos.

Evidentment, la Lliga no ha pactat amb cap element monàrquic. Hauria estat el mateix que pactar amb ella mateixa...

Nou candidatures sembla que lluitaran per Barcelona.

Seràn, segurament, aquestes:

Esquerra Republicana de Catalunya.
Partit Republicà Radical.
Partit d'Esquerra Federal extremista.
Partit Comunista o Bloc Obrer i Camperol.

Partit Catalanista Republicà, abans Acció Catalana.

Partit de «Concentració Espanyola».

Partit Comunista espanyol.

Partit d'Acció Republicana de Catalunya.

Lliga Regionalista.

Planyem als pobres interventors.

Un que no hi està conforme. L'ex-regidor senyor Salvador Lluch, s'ha separat de «Dreta Liberal Republicana», per no voler entrar a la Lliga.

Així, en lloc de vuit, són set les cotes.

El «Brusi» es dol que la «Lliga» vulgui anar sola, refusant la coalició de dretes. I li dedica aquestes ratlles:

«A esto replica el òrgano de la «Lliga» que és a se hallaba dispuesta a propugnar una candidatura por encima de todo interes partidista y con nombres representativos, sin reparar en si eran o no socios suyos. Tal vez. Pero no nos dejemos enmarañar en un juego de palabras. Cuando estuvo dispuesta a tai cosa? «La Veu de Catalunya» debe saber mejor que nosotros que no estaba la «Lliga» propicia a acoger en su compañía a todos los elementos de derecha, pues se disponia a excluir a alguno bien caracterizado. Y aunque oira cosa fuera, lo que buscaba eran colaboradores indirectos para su política, no la unión, porque ésta significa coincidencia de fuerzas bajo la égida de un ideal superior y no sobre la base y con la peculiar orientación de un partido.»